

Forholdene, saaledes at vi kom til at staa overfor noget rent epokegørende. Foreløbig tillader jeg mig at stille mig overmaade skeptisk overfor Muligheden af at faa en virkelig bedre Vognfordeling end den, vi hidtil har haft.

Naar den højtærede Indenrigsminister anførte, at Udtrykket „stedlig Dagspris“ har staaet i tidligere Brændselslove, vil jeg gøre opmærksom paa, at det har staaet der i en helt anden Betydning, det har staaet der i Forbindelse med Maksimalpris, det har staaet for at tilkendegive, at man ikke i alle Tilfælde var pligtig til at betale Maksimalpris; hvor Maksimalprisen var højere, skulde man kun betale „stedlig Dagspris“, Udtrykket havde slet ikke noget som helst med det at gøre, som der her er Tale om, her staaer det ganske isoleret. Det var imidlertid noget, Venstre i sin Tid ønskede indført, og vi gjorde ingen Indvending derimod. Jeg tror dog, at Maksimalprisen har været den afgørende; „stedlig Dagspris“, saaledes som det har været forstaaet, har aldrig haft nogen Betydning.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Westergaard, der spurgte om min Opfattelse af Strejker, at Strejker kan være berettigede, og de kan være uberettigede, men der kan ikke siges noget bestemt, før man har det enkelte Tilfælde for sig til Bedømmelse. Jeg kan aldeles ikke vide noget om, hvorvidt det, som det ærede Medlem fra Herning har fremført, er rigtigt eller galt, thi han har ikke vist os noget Eksempel, som jeg ikke er i Stand til at undersøge Rigtigheden af. Hvis det ærede Medlem havde sagt: Der og der var der Strejke paa det og det Tidspunkt, og paa de og de Krav blev der strejket, saa havde man om ikke just nu, saa senere, kunnet undersøge, hvem der havde Ret, de paagældende Arbejdere eller Fabrikkerne, der er jo altid to Parter, naar Talen er om Strejke. Jeg kan altsaa ikke tjene det ærede Medlem i at give ham andet Svar end dette, saa længe jeg ikke har andet at holde mig til end hans Ord i al Almindelighed.

L. D. Rasmussen: Venstres Ordfører, Hr. Westergaard, har atter i Dag benyttet Lejligheden til meget kraftigt at understrege sin Modstand mod Maksimalpriser, og han har gjort det ved at paaberaabe sig, at naar Maksimalpriser fjernes, vil Produktiviteten blive større, der vil komme flere Varer frem. Hvori kan det ligge? Det maa ligge i, at de paagældende Tørfabrikker mener, at Maksimalprisen giver dem for lidt Fortjeneste, og som Følge

deraf vil de netop ikke være saa produktive, som de i Virkeligheden kunde være. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at det er en Slags Arbejdsstræthed, eller om det er en veritabel Strejke, at de, naar de ikke kan faa den Fortjeneste, de vil have, undlader at producere i den Udstrækning, som der er Mulighed for. Dette Forhold finder det ærede Medlem i den skønneste Orden, dertil er der intet at sige, tværtimod, Samfundet skal indrette sig saaledes, at disse Fabrikker kan faa den større Fortjeneste, for derved at fremme deres Produktivitet. I samme Øjeblik staaer imidlertid det ærede Medlem og slaar, saa godt han formaar, løs paa Arbejderne, de har ikke Lov til at søge at faa deres Lønninger tvunget i Vejret, det er en Ret, der kun er forbeholdt Tørfabrikkerne og andre Fabrikker. Jeg forstaaer ikke rigtig det ærede Medlems Mening, jeg forstaaer heller ikke hans Beskyldning, thi i Virkeligheden ligger der deri en Beskyldning overfor Tørfabrikkerne og andre, at de ikke vil arbejde, naar de ikke faar den Fortjeneste, de ønsker at faa.

Saa sagde det ærede Medlem, at det var underligt nok, men man havde hele Tiden haft et skarpt Øje overfor Producenterne med Hensyn til at begrænse deres Avance, derimod var man ikke gaaet saa skarpt i Rette med Melleghandlernes Avance. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han godt kunde tænke sig Muligheden af at være med til at fastsætte en Melleghandleravance, altsaa en Slags Maksimalpris i den Retning. Han mener altsaa paa den ene Side, at Maksimalpris overfor Producenter er af det onde, fordi det hemmer Produktionen, medens Maksimalpris overfor Melleghandlerne absolut er af det gode. Men sæt nu, at denne Klasse Medborgere ogsaa skulde blive arbejds-trætte, sæt, at de ogsaa nedlagde Arbejdet, saa mangler der jo et Led i vort nuværende Samfunds Fordelingskæde, et Led, man kan tvivle om Nødvendigheden af, men i hvert Fald i Øjeblikket kan man vanskeligt lige paa en Studs undvære det. Jeg forstaaer ikke rigtigt det ærede Medlems Tankegang, set fra et logisk Standpunkt. Hvis de Betragtninger, Hr. Westergaard har gjort gældende, virkelig er rigtige, og han selv tror derpaa, og hvis Venstre tror paa, at Maksimalprisernes Ophævelse er saadant et Universal middel for rigtigt at faa Produktionen i Gang, saa forstaaer jeg ikke, at Venstre vil fremsætte dette Lovforslag, thi saa maa der i Forvejen være skabt saadanne Betingelser, saadanne Forhold,